

gledovanja konj za konjerejo vetežavnega pomena, prosimo, da konjereji poskrbijo, da bo prigon okoliša kolikor najštevnejši. Pripomnimo, da bo pri imenovanju mogel kako darilo dobiti le član konjerejskega odseka, t. j. tisti, ki plača 5 K udnine. Članarino sprejema mariborska Kmetijska podružnica (prof. Majcen.)

Živinorejci, pozor! Vlada je izdala naredbo, s katero določa, da je prepovedano klanje goveje živine in ove ženskega spola pod poldrugim letom starosti in moških telet pod dvema mesecema starosti. Tudi je prepovedano klanje brejih krav, telic, ovc, koz in svinj. Izvzeto od te prepovedi je zasilno klanje ter klanje telic in ovc pod poldrugim letom in moških telet v starosti pod dvema mesecema v slučaju, ako imajo kako hibo, ali so slabo razvita, toda v tem slučaju je doprinesiti tozadevno potrdilo od živnozdravnika in je dovolilo pripisati na živinskem potnem listu. Označiti je treba tudi dan in kraj ter dotično potrdilo opremiti s podpisom in uradnim pečatom. Isto velja tudi za živali, ki se kočejo za prehrano vojaštva. Prepovedan je izvoz goved obojega spola in ove ženskega spola pod štirimi leti starosti, volov pod dvema letoma starosti in svinj pod enim letom starosti. Tudi je prepovedan izvoz mršavih svinj. Izvoz konj, ki se nerabni za plemensko rejo in za delo, je dovoljen. Za prestopke zoper to naredbo je določena globa od 800—4000 K. V drugič se kaznuje z dvojno denarno globo, v tretjič se pa odlegne obrtna pravica. Denarne globe izreka politična oblast.

Nakupovanje plemenske govedi v Sloveniji. Te dni se po posebni komisiji nakupuje plemenska živina za Črnogoro. V poštev pridejo krave do štirih let, telice od enega leta naprej in biki v starosti od enega do dveh let. Kupovalo se bo izključno le živino enobarvnih pasem, t. j. montafonske, pomurske, muriške in marijadvorske pasme. Kraji, ki imajo odveč označene plemenske živine in kjer bi se lahko računalo vsaj na eden vagon živali, naj se prijavijo takoj po pristojni občini ali živinorejski zadrugi na poverjeništvu za kmetijstvo v Ljubljani. Predviden je nakup v okolici Sodražice, St. Jurij ob južni želez. Planina in v velikovškem okraju.

Nakup živine v Sloveniji za Črnogoro. LDU. Beograd, 26. julija. Minister za kmetijstvo, dr. Velizar Janković je odredil, da se sestavi komisija, ki odputuje v Slovenijo in nakupi tu za en milijon dinarjev plemenske rogata živine, ki se bo razdelila med prebivalstvo v Črnigori deloma brezplačno, deloma pa po znižanih cenah.

Ljubljanska kreditna banka, podružnica Maribor, opozarja vse one stranke, katere so svojčas oddale bono 4% državnega posojila v vnovčenje oziroma v nadaljšanje, da so jim tozadevne svote oziroma novi podaljšani boni 6% državnega posojila proti izročitvi začasnega potrdila pri njeni blagajni na razpolago.

Nemške zavarovalnice. Pred nekaj meseci so prinesli razni listi vest, da ni treba plačevati zavarovalnim nemškim zavarovalnicam, ker je istim delovanje v naši državi prepovedano. V zadnjem času pa se nam poroča iz Lutomerskega okraja, da izterjujejo nemške zavarovalnice po odvetnikih zastale zavarovalnine, češ, da je nemškim zavarovalnicam dovoljeno delovanje v Jugoslaviji. Kdorkoli je pristopil k kakšni slovenski zavarovalnici, akoravno mu še doba pri nemški zavarovalnici ni potekla, naj takoj opozori slovensko zavarovalnico na to dejstvo in prosil, da ista zadevo uravna. Značilno je, da zahteva odvetnik, ki terja stranko za 20 K zavarovalnine, 31 K opominskih stroškov.

Hmelj. Na hmeljskem trgu v Zalcu so cene za žanski hmelj nekoliko padle in se sedaj gibljejo med 4500 do 5000 K za 50 kilogramov. Na Češkem je toča uničila veliko število najlepših hmeljskih nasadov. Sicer je pa stanje hmelja na Češkem ugodno, ni pa ugodno na Moravskem, v Galiciji in na Madžarskem.

Postava o vojnem posojilu v Čehoslovaški. V Čehoslovaški državi, katera je takoj po prevratu izjavila, da ne bo priznala nobenih vojnih posojil, katero stališče so tudi pri nas prav glasno povdarjali pristaši dr. Zerjavca, se je pred kratkim sprejela posebna postava glede vojnih posojil. Glavne določbe te postave so: Razpiše se četrto državno posojilo, pri katerem lahko sodelujejo imetniki vojnih posojil. Ti imetniki se delijo v dve skupini: v prvi so zadruga, okraj, občina, razni fond, premoženje cerkev, ustanove cerkev, mladoletni. Vse te korporacije in mladoletni se lahko udeležijo podpisovanja državnega posojila na ta način, da položijo obligacijo vojnega posojila ter plačajo določen znesek v gotovini, za to pa dobe obligacije novega državnega posojila. Za vsakih sto kron vojnega posojila se plača 75 K v gotovini, dobi se pa 75 K obligacij, ki se obrestujejo po 5% in 75 K obligacij, ki se obrestujejo po 6% ter se v 45 letih izžreba. Po preteku 5 let se obrestovanje prvo imenovanih obligacij zniža na 4%, po preteku nadaljnjih 10 let na 4%. Vse druge osebe dobe pod istimi pogoji kakor zgoraj 75 K v 3% obligaciji, ki se ne žreba, in 75 K v 5% obligaciji, katera se izžreba v 45 letih. Obrestovanje drugo imenovanih obligacij se po 15 letih zniža na 5%. S to postavo ni nikdo zadovoljen in to opravičeno, ker morajo lastniki vojnih posojil se velike svote vplačati, da dobe obligacije, katere se bodo izplačale tekom 45 let. Večina zavodov, kateri imajo mnogo vojnih posojil se ne bo moglo udeležiti podpisovanja državnega posojila, ker jim primanjkuje gotovina, katero so skoraj popolnoma zabilijali v vojna posojila. Vprašanje vojnih posojil je jako težko, čehoslovaška država je prva sklenila tozadevno postavo, a vidi se, da ta ne zadovolji nikogar, temveč bo spravila denarne zavode še v hu-

še denarne stiske, ker bo moral vsak, ki je n. pr. podpisal 100.000 K vojnega posojila, še vplačati v gotovini 75.000 K ako bo hotel mesto ničvrednih vojnih posojil dobiti dobro obrestovane obligacije čehoslovaške države.

Vinogradnikom.

„Gospodar“ kot na Slov. Stajerskem najbolj razširjen list med kmetijskim ljudstvom si je stavil nalogo: naše vinogradnike natančno obveščati o stanju vinogradov in o vinskih cenah. Ker je ravno vino naš glavni pridelek na Stajerskem, ki je namenjen tudi za izvoz, je nujna potreba, da so naši vinogradniki natančno poučeni o stanju vinogradov in tudi ogibanju vinskih cen, sicer bodo zopet žrtve vinskih trgovcev ter prekupcev. Radi vsestranske informacije je „Gospodar“ naprosil nekaj stalnih vinogradniških poročevalcev iz Slov. goric, Ormoža, Ljutomera in Haloz. Manjka nam še edino dopisnik iz Bizeljskega in sploh Posavja. Povdarjamo, da so vinogradna ročila o vinskih cenah na Slov. Stajerju zgolj gospodarskega značaja in bi naj služila orientaciji naših vinogradnikov brez ozira na politično prepričanje in pripadnost. Vinogradnega lista se nimamo, če ga dobimo, bo mesečnik, „Gospodar“ pa bi naj bil vsakotjedenski vinogradni in vinotržni informator. Iz gospodarskega ozira vabimo torej vinogradnike strokovnjake, da nam pošiljajo vsaki teden iz različnih vinorodnih krajev naše Stajerske natančna poročila o: potnebnju, rasti in napredovanju trte, o morebitnih boleznih in nesrečah v vinogradih, o povpraševanju po vinu in vinskih cenah, ki so ravno v kraju, odkoder je poročevalec. Cim več poročil bo prejelo uredništvo tem bolj zanimiva in natančna vinogradna in vinotržna poročila bo prinašal „Gospodar“ vsaki teden. Vinarski strokovnjaki na noge in pero v roke, zadeva je nujno gospodarskega značaja, dobiček od vinarških poročil bo imel naš kmet vinogradnik, ki ne bo več izročil farbarijam in nemilosti vinskih meštarjev in prekupcev. Upamo, da naš oklic ne bo zaman, kofček v „Gospodarju“, ki je prihranjen vinarškemu poročilu, naj bi bil vsak teden poln važnih in zanimivih poročil.

Hmeljarji.

Zopet stojimo pred hmeljsko sezono in zopet bo treba hmelj prodajati. Nehote se spominjamo onih milijonov kron, katere so lani vtaknile v svoj žep tuje — ne hmeljarjeve roke in nehote se nam vrine eklep, da hočemo letos pri prodaji hmelja previdno postopati in vse opustiti, kar bi utegnilo biti v našo škodo. Hmelj pridelovati že znamo, če tudi še bolj površno, a hmelj prodajati, tega pa še ne znamo in se menda tudi naučili ne bomo.

Hmeljarsko društvo si šteje v svojo dolžnost, da opozori hmeljarje pred začetkom sezone na nekatera pravila umnega hmeljarstva.

V boljšo informacijo svetovnega položaja o stanju in kupčiji hmelja bo društveno vodstvo po časopisih razglašalo tozadevna poročila iz vseh hmelj pridelujočih držav.

Hmeljarji pa naj skrbje:

1. za pravočasno obiranje hmelja — ne prezgodaj, ne prepozno,
2. za pravilno in čisto obiranje — ne mečite rjavih in plesnivih kobul med zelene in zdrave, — predolge kobule pa razpolovite med obiranjem;
3. za pravilno sušenje — solnena gorkota vzame hmelju lepo zeleno barvo — prehuda vročina v sušilnicah pokvari hmeljevo moko;
4. za pravočasno basanje hmelja v vreče — posušen hmelj v kupih ležati pustiti ni pravilno;
5. za najugodnejšo prodajo hmelja; v to svrhu se priporoča, da prodaja hmelj ali gospodar, ali pa gospodinja; ako pa prvi brez dovoljenja druge hmelja prodati ne sme — ali tudi narobe — potem pride navadno do hudih preprirov; prodajo hmelja naj preskrbi v to svrhu sposobnejši del.

Hmeljarsko društvo bo te dni razpošiljalo svojim zaupnikom in tudi drugim hmeljarjem posebne lepake, katerih besedilo priporoča lepo in čisto obiranje; le-ti lepaki se naj pritrjujejo na hišah, kozoleh, drevesih, plotih itd.

Obiranje hmelja se bo letos pričelo med 5. in 10. avgustom; natančno se bo to še objavilo. Za hmeljske obiralce se dobe pri društvenem vodstvu posebne legitimacije, s katerimi se dobe za polovico znižane vozovnine po južni železnici.

Hmeljarsko društvo v Zalcu.

Letina v Vojvodini. Po poročilih iz Beograda bo letos žetev v Vojvodini zelo dobra. Računajo, da se bo letos pridelalo tamkaj okoli 110.000 vagonov žita. Za domačo porabo bo zadostovalo 32.000 vagonov žita, za izvoz pa bo ostalo okoli 80.000 vagonov razravnane žita.

Izvozne cene za les. LDU. Beograd, 23. julija. Za izvoz lesa in lesnih izdelkov je določila komisija ministrstev nastopne cene: za Nemčijo, rezan in tesan les 1000 mark, okrogel les 600 mark; za Svico, rezan in tesan les 90 švicarskih frankov; za Francijo 249 frankov, za Italijo 300 lir, za Holandijo 45 frankov. Izvozna taksa znaša za tesan les 25%, za okrogel les 35%. Drva za Avstrijo in Madžarsko se prodajajo po 28.000 čehoslovaških kron za 10.000 kg, mehka drva po 26.000 čehoslovaških kron. Za izvoz se plača 35% takse.

Pozor, lesni producenti! Na seji lesnega odseka 24. julija se je iz dosedanjih naznanil zalog

razvidelo, da so nekatere tvrdke naznanile napačno število vagonov, ki jih potrebujejo za les. Lesni odsek, ki je imel svojo odlobovno sejo pod nadzorstvom vladnega komisarja, objavlja, da se rok za prijavo množine eksportnega lesa podaljša do 7. avgusta t. l., do katerega časa naj vsi lesni producenti, včlanjeni in nevlanjeni, ki reflektirajo na eksport lesa, javijo Lesnemu odsku pri Zvezi industrijev v Ljubljani, Selenburgova ulica 7-II, natančno množino lesa v svojih zalozah, rezanega in tesanega, ki se nahaja na skladiščih ali na žagah (v gozdih se množine ne bodo vpoštevale) in tudi naznanijo točno, kje se nahaja vsaka zaloga in skladišče, ker bo posebna komisija kontrolirala napovedi. Pravico do vagonov imajo samo lesni producenti in legitimni lesni trgovci. Obenem mora vsak naznaniti, koliko blaga je dosedaj izvozil. — Kdor ne bi do navedenega roka 7. avgusta t. l. podal zahtevane izjave, ali kdor bi v svoji izjavi podal neresnične podatke, se pri razdelitvi vagonov tri mesece ne bo vpoštoval. — Opozarja se, da naj se prijavi samo oni les, ki ga ima vsakdo pripravljene za eksport v tuje države. — Lesni odsek Zveze industrijev.

Važno za posestnike gozdov! Tukajšnja okrajno gozdno nadzorništvo opozarja posestnike gozdov na naredbo deželne vlade za Slovenijo z dne 19. maja 1920, da je v bodoče vsako sekanje, ki bi se raztezalo na površini čez 1 hektar ali če se namerava več kot ena četrtina za sekanje zrelega drevja posekati, prijave pol. oblasti, ter da bodo le one prijave prošle stroškov ogleda po gozdarskih organih, ki se jih vloži meseca avgusta za jesensko in zimsko sekanje in meseca januarja, februarja in marca za pomladansko sekanje. Prijave so obvezne za vse občine.

Obročno železo. Po poročilu došlem trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani sme „Vojno-tehnični zavod“ v Kragujevacu prodati iz svojega skladišča z ozirom na veliko pomanjkanje obročnega železa primerne množine takega železa, ki pa se sme porabiti izključno le za izdelovanje sodov za izvoz pekmeza, sliv in drugih domačih pridelkov. Predmetno obvestilo je interesentom v zbornični pisarni na vpogled.

Dopisi.

Sv. Anton na Pohorju. V nedeljo je tukaj govoril g. živnozdravnik dr. Maks Millemot iz St. Lorenca o živinoreji in živinskih kužnih boleznih. Utraj je ravno na Antonovo nedeljo kmet Gregor Zaveršnik p. d. Zapečnik. Bil je skrben oče, dober gospodar, obče priljubljen mož, ki je do zadnje dobe svojega življenja zvesto izpolnjeval svoje verske dolžnosti. N. v m. p.!

Brezno ob Dravi. Znamenite jubileje, od nebes blagoslovljene obhajajo trije vrli, pobožni in narodno zavedni tukajšnji gospodarji: zlato poroko Alojz Rebernik in Liza, p. d. Narat; 35 let cerkveni ključar je Jan Rižnik star., p. d. Groß; 50 let v cerkveni službi kot strežnik ali cerkvenik pa Jak. Sebastian, p. d. Stopajnik. Vse tri može je zadelo v življenju veliko bridkosti, ki pa so bile poskušnje njih zvestobe veri in narodu; zato uživajo tem obilnejši blagoslov in imajo poročstvo zaslužnja. Na mnoga še leta, dobri može!

Remšnik. Kot prerano žrtve nesrečnega plesa smo danes 22. julija polni srčne žalosti nad zablodo mladine h grobu spremili mladeniča vzornih fantovskih letih. Pred dobrim tednom je na vsi moč plesal in na vročino pivo pil v brezniških gostilnah — ki nedeljo za nedeljo plesu trpijo ob škripanju zlokobne harmonike v kljub vednemu opominjevanju skrbnega ondotnega dušnega pastirja. Občina, orožniki glavarstvo — kaj delate! Krčmarji, kakšno odgovornost si nakopavate! Dobrim krščanskim starišem naše iskreno sožale.

Sv. Urban pri Ptuj. Urbančani — so si novo šolo spufali. — Vsikdar, ko si ogleduješ te „nove razvaline“, ki so baje imele hvalevreden namen postati v kratkem času veličastno šolsko poslopje, kras prelepega urbanskega hribočka, mi prihajajo na um prej zapisane besede. Zgodovina teh besed pa je tale: Pred mnogimi leti so si Zavrčani sezidali lepo šolsko poslopje. Pri njegovem blagosloavljanju je bil navzoč tudi takratni ptujski okrajni glavar — seveda trd Nemeč, kar je bilo v tedajni dobi nemškega trdnostva samo od sebe razumljivo! — ki je pri tisti slavnosti baje imel v zverženi slovensčini na mnogobrojne Zavrčane tak-le kratek nagovor: „Traki Sadržani, vi ste pritrni ljuti, ki ste si lepo novo šolo spufali.“ To se v naravnem slovenskem jeziku glasi: „Dragi Zavrčani, vi ste pridni ljudje, ki ste si tako lepo šolo spovali ali sezidali. Razume se, da je hotel glavar v svojem nagovoru vrle in požrtvovalne Zavrčane pohvaliti, pa jih je nehote nesramno razžalil, češ, da so si novo šolo „spufali“. To bi namreč pomenilo, da so si dali za velike stroške postaviti takšen pokvečen, z mnogoštevilnimi vogli in voglički okrašen hram, ki ni za nobeno rabo; dočim so si spovali vse hvalevredno šolsko poslopje, kojega diči spredaj tudi krasen vrt. — S tako pohvalo bi razžalil tudi požrtvovalne Urbančane z ozirom na njihovo šolsko stavbo vsakdor, ki bi rabil besedo „spufali“, četudi v pravem pomenu. Zakaj pribita resnica je: če je ta stavba tako počasno napredovala do sedanje otprnosti, niso zakrivilje urbanske občine, ampak tisti stavbeni mojster, kateremu so po posredovanju bivšega nemškega ptujskega glavarstva zidavo zupali. Ta stavbenik pa je bil (od slabe strani) dobro znani zidar — Dengg, kateremu so ptujski Nemci naredili značilen naslov: „Wilhelm mit der lee-

ren Tasche". Temu mojstru torej so občine dajale v določenih obrokih vedno prednjeme. Ker pa vkljub temu zidanje ni hotelo napredovati in je Dengg zmirom imel razne izgovore za svoje počasno delo, so se občine sčasoma naveličale ogromnega, pa brezuspešnega plačevanja ter so mu dale breo, kot sušmarju, kakoršnega se je mož izkazal tudi drugod. N. pr. blizu Cmureka je baje prevzel popraviljanje strehe na neki cerkvi. Predajem je točno sprejel, streho pa je elegantno „špufal“: nedovršeno pustil. (To mi je pravil tamošnji kmet.) Popraviljanje župnijskih hlevov in gospodarskega poslovanja pri Sv. Marjeti pred šestimi leti cerkvi, konkurenčni odbor ni hotel poveriti njemu. Ni mu zaupal. Ne zdi se nam vredno, navajati več sličnih slučajev, pri katerih se je Dengg očitno izkazal kot „poštenega“ zidarskega podjetnika. In, take-mu človeku — to je glavni smisel teh vrst — je baje izdala ptujška mestna občina pohvalno spričevalo, ki se je prebralo v Mariboru pri zadnji njegovi poročni obravnavi radi zločina goljufije, v katerem spričevalu se slika Dengg kot neomadeževan „poštenjak“. Toda ta čudni dokument pa je bil baje brez vsakega podpisa: kar očitno znači, da je dotični mestni urad (ozir. Ptujčan), ki je spričevalo sestavil ni bil niti v najmanjši meri prepričan o Dengg-ovi — poštenosti. A kljub temu spričevalo je bil Dengg obsojen na pet let ječe.

Ormož. Različne tatvine. Stanovnici Terezij Megla v Lešnici je bila vkradena vsa obleka in perilo v vrednosti okoli 3000 K. Orožnika Videnšek in Jakopin iz postaje v Ormožu sta po večdnevnem poizvedovanju izsledila storilko imenom Ivano Gabrovec iz Polensaka, ki se je skrivala v Varaždinu pod tujim imenom. Orožnika sta našla pri njej tudi vsa vkradena obleka, katera je bila pa deloma že v rokavi njenih pomagačev. Orožnikoma se je dalje posrečilo pri tej priliki priti na sled storilec od vionih ulic v Senčaku in Vel. Nedelji in sta razun prej imenovane aretirala nevarnega tatu Ivana Kukovca iz Polensaka, ki se je klatil po Hrvaškem v Dubravi pod tujim imenom. Ob priliki sejmov v obmejnih hrvaških krajih, prodajajo različni delamrzneži tukej vkradeno obleko na javnem trgu. Kmetje, kateri sta bili od tatov obiskani, pozor!

Konjice Kdo kaj ve? Peter Pliberšek, rojen na Tinjah pri Slov. Bistrici, bivajoč v nadžupnijski Konjice, je odšel leta 1914 na rusko bojišče in je tam izgubil. Če bi kdo njegovih tovarišev o njem kaj vedel, naj to naznani Mariji Pliberšek, posestnici, Strtonak, p. Konjice, ali pa župnemu uradu v Konjicah.

Stranec pri Konjicah. Tatvina. Pri posestniku Janezu Bukošek, p. d. pri Pergerju, je služil begunec Franc Gruden iz Bazovice pri Trstu za pastirja. Je okoli 17 let star, srednje postave, zaernelega obraza, črnih las, oblečen pa je v pražnjo obleko, katero je vkradel, namreč črne čevlje, nove črne belorižaste hlače, telovnik in suknič iz pepelnato-sivega vojaškega blaga, nova srajca z zelenkastim ovratnikom in rdečimi rožicami in rujav kosmat klobuk. — Osumljen je tudi, da je vkradel pri istem posestniku 8200 K, večinoma bankovci po 400 K, po 80 K in po 40 K ter srebrno uro. Prosi se, da če bi ga kdo zapazil, da menjuje denar v gostilni ali trgovini, naj ga prime in izroči postavni oblasti.

Lava pri Celju. Tukaj je umrl v 70 letu svoje starosti tukajšnji posestnik Miha Skraber. Rajat je bil vedno na naši strani in trdna opora proti izdajcem našega naroda. Naj v miru počiva!

Babno pri Celju. Tukajšnjemu gasilnemu društvu kličemo: Ne zavajajte ljudstva v rajanje in ples! Ne podirajte delo „Svete vojske“ in ostalih društev! Slovesno apeliramo na vas, bodite na prihodnjih vaših prireditvah bolj dostojni!

LISTEK.

Ksaver Meško.

Beg z rodne grude.

V krasnem avgustovskem jutru sem stal pred leti na mali dolenski postaji.

Skoro hladno je bilo. Iznad Goriancev se je pravkar dvigalo solnce v prelestni krasoti in je obotelo krasen, vroč dan. Travniki onstran proge so kar trepetali pod težo biserov, ki je bila z njimi okrašena slednja travica, vsaka cvetka. Z bližnje cerkve je ravno pozvanjalo k sv. maši. Kakor bi se zibali breztelesni angeli po čistem, mirnem ozračju in bi peli čudovito pesem, so se razlivali jasni glasovi bronastega pevca po pokojni skoro še spavajoči krajini.

Razen mene je stalo na peronu četrto krepkih, lepih mladih deklet, dvoje stark, mož srednjih let, tih in zamišljen, in mlad fant, ki se mi je zdel ves zbeگان.

Nisem še dolgo čakal, kar je zavozil vlak na postajo. Teda pa ženske v jok: „Nikoli več se ne vidimo, nikoli več!“

V naglici pograbilo vsi, ženske in moški, prtljago, nakopičeno na klopi postajškega mostičja, povezano v velike, pisane robce.

Dekleta in fant vstopijo, starki in mož stoji ob progi.

Vlak se strese, pretegne, zažene iz postaje.

„Pozdravite doma! Pozdravite . . .!“

V joku zamre klie deklet. Jokajo in mahajo z robcem skozi okna. Fant vihti klobuk. Po bledem licu mu drse svetle solze. Vse krvave ima oči — moral je danes že bridko jokati, morda je prejel vso noč. Starki mahata za vlakom, še nekaj hipov se sliši njihovo obupni plač. Mož stoji mrko ob njima in strmi okamenel za vlakom. Kaj mu odnaša? Sestro? Novo-

Laško. Umrl je v starosti 80 let tretjerednik in dobri oče g. Janez Uranker, posestnik in bivši žel. čuvaj v pokoju. Bil je dolgoletni naročnik „Sloven. Gospodarja“ in zvest somišljenik naše stranke. Pogreb se je vršil na prvi petek ob obili udeležbi tretjerednikov, železničarjev in tržanov. Sorodniki, sami vrli našinci izrekajo vsem prisrčno zahvalo, posebno č. g. dekanu dr. Krulju za nagrobni govor, č. g. Holcmanu, gospodičnam Krulje in Krenerjevim. Vsem tovarišem in znancem ga priporočamo v molitev! N. v. m. p.!

Mezirijske. Nekomu se je zazdelo, da gornjegrajski okraj ni bil dovolj zastopan pri regentovem sprejemu. Napisal je v „Novo dobo“ članek, v katerem zvrtača krivdo na tukajšnjega g. komisarja, ki je šele komaj prišel k nam. Očitati mu dopisnik ne more nič drugega, ko da je g. komisar klerikalec. Misli menda, da se bo ustrašil kdo te besede. Mi nekaterim gospodom želimo vsako veselje in slavo, še bolj bi jim pa priporočali malo več odkritosrčnosti in resničelnosti.

Ljubno. (Rdečkarji). Podučni tečaj Slov. kmetijske zveze, ki se je v nedeljo vršil na Ljubnem, napadajo sedaj nasprotniki, komunisti Podpečanove sorte s tem, da trošijo med ljudi neresnice, češ: na zborovanju so se izrekli za vojno. Vojno so pač tisti podburili, ki so kot bivši avstrijski žandarji naše može in fantje lovili ter jih vklonjene tirali v vojno. Oče Podpečan, vam je kaj znano o tem, če ne, vam lahko stvar še bolj natančno opisati. Vojno so hoteli povzročiti rdečkarji s svojim štrajkom. Zakaj pa rdečkarji ob času nesrečne vojske niso štrajkali, ko so hladnokrvno vozili vlak za vlakom naših mož in fantov na vojno v smrt? Slov. kmetiska zveza se pa bo vključila „Sokolu“ in komunistom krepko razvila. Naš kmet je toliko brihten, da se ne da farbat. Take laži zaležajo k večjemu pri kakšni blebatači.

Sv. Jurij ob južni železnici. V našem kat. bralnem društvu se vlada vojna zasanost. Malo članov, že večkrat prebrane knjige, par časnikov. Krivo je, ker se pri vsakoletnem obnem zboru pusti voliti stari odbor, ki se pa ne zaveda svojih dolžnosti v sedanjem času. Če je denar, zakaj se ne naroči več časopisov in novih knjig. Ako nima stari odbor volje in veselja do dela, naj prepusti vodstvo mladim, navdušenim možem.

Sv. Jurij ob južni železnici. Ali ni to nezavednost? V hiše, kjer so člani „Orla“ oziroma „Orlice“ doma, prihaja liberalen list „Domovina“. Bratje in sestre, ali ne veste, da vas ta list zlasti zadnje čase dan za dnem nesramno napada? Takšen list ne sme imeti prostora v vaših hišah.

Smarje pri Jelšah. V naši župnijski umrl je v župnišči v Smarju v 94. letu starosti eden zadnjih Radeckijevih veteranov g. Franc Soštarič. Doma iz Vogričevca pri Ljutomeru je rajni v mladih letih spoznal velik del Italije, gospodaril potem dolgo vrsto let vzorno na svoji domačiji, zadnja leta pa preživel pri svoji hčeri Jožeti v Smarju. Vse življenje iskrenega prijatelja in dobrotnika duhovnikov je doletela pač redka čast in sreča, da je bilo sb njegovi smrti krog njegove smrtne postelje zbranih 12 duhovnikov, 10 duhovnikov pa ga je spremljalo na njegovi zadnji poti. Ljubeznjivemu starčku bodi Gospod dobrotljiv plačnik!

Zagorje pri Pilštanju. Ker letos pade 1. avgust uprav na prvo nedeljo, obhajali bomo „leskovsko romanje“ v dneih 6. in 7. in 8. avgusta. Imeli bomo tridnevno v čast zagorski Materi božji in v čast lurske Device, kateri je v Zagorju posvečena krasna lurska jama s studenčkom. Prvi dan 6. avgusta ob desetih dopoldne bo sprejem romarjev v lurski jami,

sto? Morda njega ni marala in gre v svet — in z njo gre vsa njegova sreča, vse življenje . . .

Ko se dekleta nekoliko pomirijo, vprašam:

„Kam odhajate?“

„V Ameriko!“

Težko mi leže na srce. Molče zrem ta štiri lepa sveža dekleta pred seboj in tega še komaj sedemnajstletnega fanta. V duhu pa vidim daljno pot v tuj svet in njihovo pot skozi življenje bi rad zazrl. A se izgublja v daljavi, v megli . . . kam, kam? Morda v pogubo!

„Pa nimate doma dela in jesti?“

Morda jih je ranila moja radovednost, morda trptka rezkost, s katero sem vprašal: ne odgovore, le glasneje zahte . . .

Protijesenskem večeru sem se peljal po Krasu, v Reko.

Vso pot sem se čudil: postaja za postajo polna ljudi: možje, fantje, žene, dekleta, otroci. In skoro vsak nosi na hrbtu velikansko culo, malone krošnjo. Nemir in vrvenje, ko zavozil vlak na postajo, vpitje, naglo poslavljanje, bridke jok.

„Ali se je spet pričelo preseljevanje narodov?“ mislim začuden.

Sprevodnik pride skozi voz. Vprašam: „Gospod, kam grede vsi ti ljudje?“

„V Ameriko, gospod.“

V srce mi zaraže hladni, brezbrizni glas sprevodnikov. Morda je odsevala bol srca tudi iz oči, zakaj takoj je pristavil mehkeje:

Mi smo vajeni tega. Vozimo jih vsakih štirinajst dni.“

„Pa nimate doma dela in jela?“

„Mislim, da ne. Le poglejte te gole čeri.“

„A so vendar njih očetje in dedje živeli na tem skalovju.“

„Sol!“ — Pomislja. — „Nekaj bo pač tudi navada pri tem letanju v tujino. In kakor bolezen je, pravilje ljudje sanjati: sez noč jo človek nabode.“

nato bo procesija v romarsko krasno cerkev Matere božje zagorske. V cerkvi bodo duhovne vaje in vsak dan procesije v lursko jamo.

Glaboko pri Brežicah. Zadnji „Kmetijski list“ je nagromadil celo vrsto laži zoper voditelje in pristasa Kmetijske zveze, dočim ne najde niti besedice graje zoper protikmetisko postopanje liberalcev, čemur se nikdo ne čudi, kdor ve, da ne sme pisati proti svojim duševnim voditeljem in krušnim očetom. Akoravno je že davno znižana carina na odločen pristisk Jugoslov. kluba in KZ, akoravno je znano, da so ravno poslanci Jugoslov. kluba vedno bili proti vsaki izvozni carini, katero so upeljali v naši državi liberalci, prijatelji in zavezniki samostojnežev, si drzne ta laži-kmetijski list napadati ministre dr. Korošca, dr. Jankoviča in Roškarja. Temu se ni čuditi, ako se pozna delo Samostojne stranke in njegovih voditeljev. Poglejmo si delo naših treh voditeljev: Ureka, Keneja in Tomince. Vsi trije jako veliko delajo za kmeta, pa samo z jezikom. Urek hodi po sodbih na katerih le malokdaj kako resnično besedo zine v Posavju pa komandira in terorizira tako, da je strah in groza. Urek misli, da ima mnogo pristasa, pa se jako vara. Radi njegove nasilnosti in ljubelega miru mu ljudje ne nasprotujejo, pri volitvah pa bodo odločno proti samostojnežem. Saj so v Posavju že sprevideli, da ima Samostojna kmeta le za norca. Urek sedi, kakor kak Crnogorec v hladni sobici, bere časopise in piše pisma svojim prijateljem, kakor tudi političnim nasprotnikom; delo na polju opravlja ravnotako malo kakor urednik Kmetijskega lista. Cemu, bi bile ženske in otroci na svetu, ako bi Urek, vodja Kmetijske stranke, na polju delal? Gospodu Ureku povsamo samo to, da je terorizem uničil močne stranke, ne pa stranko, ki je komaj začela živeti, kar man od sam sprevidi, zato tako pridno priporoča pristasa Kmetijske zveze, naj se združijo s samostojneži. Drugi voditelj je Kene, ki je kot velik kmetijski prijatelj neusmiljeno rekviriral v vojnem času živino, svojo pa prodajal po 11 K na Hrvaško. Samo ob sebi umevno je, da je galico, namenjeno za naše kmete, za drag denar prodajal na Hrvaško. Pred kratkim mu je njegov somišljenik v Narodnem domu v Brežicah to očital, a Kene je korajžno molčal. Da kot voditelj Samostojne stranke pomaga revnim vinogradnikom, je Kene lansko jesen nakupil čez 500 hl vina po 4 do največ 7 K, katerega je naprej prodajal po 10 do 12 K. Pri samem vinu je zaslužil čisto nad 100.000 K, koliko pa pri živini in galici, se ne ve, gotovo tudi več kot 100.000 K. Kakor Urek, nemore tudi Kene pokazati žuljev na roki, kvečjem na jeziku ker je Hrvat, kakor tudi naše kmete prav marljivo obdeloval, da so kupovali njegovo živino in galico ter mu prodajali na jesen na pol zastojno vino. Tretji „nesebičen“ voditelj samostojnežev je naš nadučitelj Tominc. Kot glavni faktor pri Kmetijski podružnici se jako razume na kupčijo z galico, pri kateri bo zaslužil, ako ne bo odbor, opozorjen po teh vrsticah, proti njemu nastopil, lepe tisočake. Veliko ljubezen do kmetijskega stanu kaže ta mož s tem, da je na vsak način zahteval od krajnega šolskega sveta, da mora za njegovega sina in hčera napraviti sobe na podstrešju, kar ni bilo neobhodno potrebno in bi se lahko počakalo, ko bi delo bilo dosti cenejše. Pa kaj Tomincu zato? Saj ga samostojneži, ker je velik liberalce, imajo za svojega voditelja, če tudi bi vseno občanom naložil še večja bremena. Kdor hoče Samostojno stranko dobro spoznati, naj si ogleda delovanje teh treh „voditeljev“, kateri so baje še najboljši med vsemi voditelji Samostojne. Zelja po mandatih in po lastnem velikem dobičku je privedla te ljudi do ustanovitve Samostojne stranke, kmetiske koristi so jim manjša briga ko advokatom v Brežicah.

Kakor bi mu bil pogovor neprijeten, je pozdravil in brzo odšel.

Molče sem zrl za njim. Med enakomerno drdranje vlakovo mi je zatrepotalo v srce in v njegovo bol otožna, težka beseda Gospodova:

„Smili se mi ljudstvo!“

Naslonil sem se ob okno. Zroč čez ta siromašna brda, ožarjena z zlatom zahajajočega solnca, sem se z bolestjo vprašal:

„Kje tiči vzrok tega bega z rodne grude?“

„Ali res v samem siromaštvu? Tu na Krasu bi bilo varjemo. A na Dolenskem? Saj Slovenske gorice, isto-tako vinoroden kraj, ne morejo biti mnogo bogatejše. In tudi njih so zadevale zadnja leta iste nesreče kakor Dolensko: trtna uš je izpodjedla in razdajala vinograde; kar je pustila uš, je uničila peronospora, filoksera; čemur je ta prizanesla, je oklestila toča; česar se je nebo usmilo in ga ni dalo toči v oblast, je zapadlo drugim nezgodam, suši, preobilnemu deževju, čemurkoli — tisoč nezgod proti nežni trti. A vendar ostajajo ljudje tam doma, delajo doma, trpe doma in se vesele doma, legajo k večjemu počitku doma.“

Je li v drugih krajih naše domovine res to pro seljevanje in popotovanje le bolezen, naša jetika, ki se je nalaze sosed od sosed, znanec od znanca, prijatelj od prijatelja? Je li sama navada, razvada? Ali je le lov za dolarji?

Ali vendar boleha njih domovina, vsa rodna zemlja na težkih socialnih ranah, ki odganjajo te ljudi z domače drude, izpod rodnih krovov, daleč od matere, ker svoji deci ne daje ljubezni in ne kruha, ki bi jih dajati bila dolžna?

Večerne sence, dolge, hladne, skoro pošastne so legale po kraškem skalovju. Solnce je slabotno brlelo v daljavi, vsak hip jo moralo ugasiti.

Hiše so stale po robih samotne, zapuščene, žalostne. Morda je prav teh marsikatera izgubila svoje drage. In zdaj zre z malimi okni doli za odhajajočimi kakor z očmi, polnimi solz, da skozi solze komaj vidi, kako beže otroci od nje, beže v tujino, kjer ne bodo imeli lastnega doma, lastnega ognjišča, ne morda svoje postelje, ne svoje staroverske, okorno slikane skrinje za obleke, podedovane od roda do roda.

S kakimi čustvi se pač ozirajo zdaj ti ubogi begunci, morda izgnanci, naftačeni v drdrajoče vozove, na žalujoče svoje rodne hiše? In kako jim bo pri sreči, ko se ob tihih večerih, v nočeh brez spanja, polnih bolesti in kesu, oglasi klic zapuščenih domov do njih čez neskončno morje, očitač in tožč:

Ah, kam ste odšli, vi dragi, kam ste odšli? Kako stojimo zdaj tukaj vsi zapuščeni! Počasni pogibeli mi smo tu izročeni, ko vas življenje po svetu podi, mori.

Kako so oči ostarele nam, oslepele! Izginila moč je zidov, lepota je strel, kot bil bi razdrupal, razjedel skriven jih greh čez mesec, čez leto nas bodo burje razvele! In te male, a tako skrbno, s tih, neutrudljivo

ljubeznijo ograjene in zavarovane njive — kaj pač govore njim, ki so jih zapustili, jih prepustili burji, nalivom, pokončenju — kaj jim govore? Morda slišijo zdaj, na begu z rodne grude, in morda bodo slišali čestokrat v življenju daleč od doma, še ob smrtni uri morda, listo skrivnostno iz rodne zemlje puhtečo pesem, ki jo je slišalo srce nejasno, kakor v omamnih sanjah, tolikokrat, ko so stopali v nedeljo popoldne ob svojih njivah in lazih:

Glej, seješ v me up svoj in seješ vso svojo moč in seješ svoj znoj v me in seješ v me svojo kri, a glej, ves znoj tvoj iz me spet na dan kipi, in tvoja kri rodi ti zrn tisoč in tisoč.

In če sliši ubogi begunec v sosednih vozovih ta spev domačih polj, ki jih je dal vso moč svojega življenja, si nemara zakrije lice z žuljavo roko in v razbolele misli mu zazveni težak občutek, trpkost vprašanje:

A zdaj zapuščas to zemljo, a zdaj v tujino greš? Glej, hodil otrok si po nji, otrok si na nji igral, mladenič tej zemlji svoj znoj, svojo mlado moč si dal, ti vidiš še kdaj jo v življenju? — Ne veš? — Ne veš!

Tedaj zahrepeni pač z vso dušo, da bi mogel iti spet prost mož, le svoji zemlji služabnik, čez lastno polje! A kako bo, ubogi mož, hrepenel šele v tujini, ko bo suženj stroja v fabriki, sam stroj, ves očrnel

z dimom in sajami, ves znojen od peklenske vročine sikajočih ognjev in še huje sikajočih skladov in drogov železa in jekla! Kako bo koprnel v zadehli, težki tesnobi globoko pod solncem, globoko v zemlji, v premogovnikih, kjer bo videl ob blesku lesčerbe le črno se svetlikajoče zidove okoli sebe, nad seboj, zidove, ki mu vsak hip lahko postanejo grob! Kako bo drhtel v ti ječi, ko pa je bil vačen doma le solnce, ko pa je dihal dan na dan najsvetlejši, vedno oživljajoči zrak naših polj in naših gor? Kako bo hrepenel, če zaide v žalostni tujini kdaj na zeleneče polje, kdaj na skalovite gore, če bo šetal kdaj ob srebrnočisti reki, postal kdaj zamišljen in otožen ob žuborečem viru! Ali mu ne bodo govorili vsi o domovini, budili mu spomine na čudežno krasoto naših krajev?

Cuj pesem ti poje polje, in pesem poje ti gore, in pesem ti poje raka, in viri ti spev žubore: „Nikjer ni tako krasno, tako sladko kot doma! Presrečen, stokrat blagoslovljen vsak, ki ga še ima!“

A on ga nima več! Zapustil ga je, prodal in izdal, odbežal je od njega, ki je bil ves vreden ljubezni in sam ves vdane ljubezni poln, odbežal je v hladno tujino . . .

Mrk mrak je ležal na stvarstvu, ko smo zavili doli proti morju. Komaj, da se je še videlo morje, jeklenobarvno, brezmejno — velikanska sinja, nerazumljiva, polna skrivnosti na plen prežeča. Kolikokrat se ne vrne nikoli več, kdor se izroči vabljivemu njemu naročju. In kako bridko loči one, ki se ji izroče, od njihovih dragih, ljubljnih!

V kupeju že gore svetilke. Čas sanjarenja je prišel, tihe ure težke melanholije, a vedno bližje so srcu spomini, vedno bližje ljubezen, ljubezen pa rodi bol . . .

Ah, morda naslanja v sosednih kupejih baš sedaj marsikak mlad begunec, cvetoča izgnanka z rodne grude bolno glavo na trdo steno in razmišlja, razmišlja v drhtečem srcu: „Se li še vidimo kdaj? Mati so stari, morda jih pokosi smrt, preden se vrnem. In oče? Vsi utrujeni so od dela, od skrbi! In sestra, bratje? Morda jih zanese med tem življenje daleč po svetu, kakor nese danes mene. In jih ne vidim nikoli več — nikoli več! Toda — ali vidijo še mene kdaj moji dragi, rojstna vas, očetov dom?“

Strahotna slika vstane nenadoma pred dušo, vso vznemirjeno, vso razbolelo. Oče, siv, sključn, ves izsušen in izpit od dela, sedi ob mizi, naslanja glavo ob roko in govori kakor iz groba:

„Pa smo mislili, da nam pomaga, da kaj pošlje iz Amerike. A zdaj —“ Glas mu zadrhti, globlje povese glavo. V kotu ob peči sedi mati, slabotna kakor otrok, ker so ji vso moč, vso lepoto vzeli otroci in delo. S

predpasnikom briše solze. Ob besedah očetovih zahtei na glas.

Kaj jima je?

Ah, pismo je prišlo danes — o črni, strahotni dan, ko ta vsaj med dnevi leta ne bil bi zaznamovan!

„V tujini je sin vaš naglo, nesrečno smrt storil.“

„Ah, kdo ga je li pokopal? Kdo grob mu s solzami rosil?“

V te bolesti mislita stari in starka na otožne, trpke besede, ki jih je z isto srčno boljo, ki jo čutila zdaj ona, tudi s solzami v očeh, govoril dušni pastir fare, ko je videl, kako deca beži v tujino, za bogastvom, za srečo:

„O zemlja, ti tuja zemlja, o ti naš veliki grob, li gre naša deca v tebe samo za prezgodnji pokop? Kaj vzela si nam otrok!“ — „A dala sem vam zlata!“ „Vse tvoje blesteče zlato ne odtehta naših solza!“

Teko solze starčku in starki — a v tujini ne postoji nihče na grobu sina, hčere, nihče ga ne pokropi s solzami, nihče ne zasaди nanj cvetke . . .

Globlje in globlje mi leze glava na prsi, zakaj bol v srcu in v mislih je težja in težja . . .

A popotniki v sosednih vozovih? Oni, ki še gledajo pred seboj neskončno cesto, ki so na morju morda že zagledali ogromno, temno rakev, čakajočo nanje, da jih popelje — kam? Sreči naproti? V smrt?

Noč molči . . .

Zdaj ko imamo lastno državo, prosto, svobodno domovino, ko se vračajo naši bratje, naše sestre iz Amerike, sem poiskal med papirji te spomine, ki sem jih skiciral pred leti.

Gradimo si nov lepši dom. Mnogokaj, kar nam je zrušila vojna, moramo od tal novo zidati. Mnogo vrednosti, uničenih po besnem divjanju petih vojnih let, bomo morali iznova ustvariti. Naši ljudje v Ameriki so nam pri tem prihiteli velikodušno na pomoč s svojim premoženjem. Sreča za nas. A še večja sreča bo za našo domovino, če se jih vrne veliko število in nam pomaga zidati doma, pomaga z rokami in z umom, s sprejoženjem, z besedo in s srcem. In sreča bo za našo domovino, ki ima za vse svoje otroke dovolj prostora, dovolj dela in jela, če ostajajo njeni otroci doma, če ne bodo sili več v tujino, ampak bodo vse svoje moči, vse svoje delo in vso svojo ljubezen posvetili materi domovini:

Z ljubavo se okleni domovine! Nikjer ne sije solnce kot doma. In ko življenja zadnji dan ti mine, naj domovina v sebi grob ti da.

Mala naznanila.
Razna:
Trapistovski sir pristni prvovrstne kakovosti prodaja in razpošilja.
vsakovrstno sadje kupuje, prodaja in razpošilja.
MATIJA LAH, trgovec 644
MARIBOR, Glavni trg 4.

Jurij Juteršnik
likar in slikar, Maribor, Braunova ulica 5, se pripravlja na tiskanje vseh v to stroko spadajočih del. 364

Naznanja se, da je „Helaknecht“ v Vetrinjski ulici zopet odprta. 652
Ivan in Rosa Helaknecht.

Gornji deli čevljev se bito in dobre po meri izdelajo čudi pošiljajo po pošti. Koroska cesta 64, V. Vosinjak, Maribor. 647

Preklic!
Podpisani preklicem in obžalujem vse kar sem govoril in smerjal zoper g. upravnika Ivana Wiemana in sem mu hvaličen, da je od sodniškega zasledovanja proti meni odstopil. 659
Franc Schlaner, vinar v Špilju.

Kupi se!
Lastniki gozdev pozor!
Kdor želi svoje gozde, ki so za gozdarje, predaj počtenemu in namernemu trgovcu, naj naslovi z navedbo velikosti gozda, tozadnje ponudbe na upravo lista. 659

Kosti, ščetine, stare železe, canje kupuje vsko množino po najvišjih cenah.
KAREL SIMA, POLJČANE.

Sirovo maslo kupi vsak čes in plačuje po najvišjih dnevih cenah. Viljem Abt, Maribor, Kejsarjeva ul. 8. 696

Proda se:
3 skladiščne sode vsak s približno 40 ki proda F. C. Schwab, Ptaj. 593

Zrebica pol-poni, 3 leta, kesanje bure, kroška in brez vsake hiše, se proda. Naslov v upravi lista. 659

Na debelo! Na drobno!
OBLEKO. Pripravite in najfinije. Točno in solidno delo. Dobro blago. Ceneje kakor kjerkoli, samo pri: **ALOJZIJ ARBEITER, Maribor, Dravska ulica št. 16, (pri starem mostu).** 401

Zidarska opeka dobre žgana, se oddaja v večjih množinah v opekarni Miroslava Černiček v Kamniali. Naročila se sprejemajo tudi v Mariboru v Trubarjevi ulici 5. 608

1 oral vinograda se proda z letošnjim pridelkom. Več pove črkevačk v Jaruzinji 635

Koncert-pianino skoro nov in izvrsten ter tudi harmonij se po ugodni ceni takoj proda na kolodvoru v Lofah. 641

Proda se 8 orolov zemlje obsejane iz treh orolov travnika ter 5 orolov njiv, od teh polovica obsejana z deteljo ob občinski cesti, 5 minut od cerkve in državne ceste. Proda se na željo v celam ali posamezno. Natančneje se izve pri Stiglijoj (Zelzer), Sv. Ilj v Slov. gor. 651

KJE nabavimo POHISTVO?
Zanesljivo solidno in prvovrstnega materiala od prapretnega do najfinjšega izdelka v slegi in naročila vseh misarskih del tudi cerkvenih se sprejemajo po najnižjih cenah. : :
JURIJ ZUPANČIČ, mizarstvo Maribor, Koroška cesta 27.

Posestvo v gospodarskim polju, pohištvo in letino za prodaj. Vpraša se pri lastniku v Morju št. 12, p. Fram. 645

Posestvo v šentlenskem okraju obsejajoče iz 8 orolov in sicer les, njive, gorica letos zasajena in sadonovnik, hiša in gospodarske poslopje. Rodi se 4 glave živine. Naslov v upravnih listih. 648

Hiša, za eno družino, s 2 sobama, kuhinja, svinjak, vrt, pol orala njiv, v Kozjanskem kotlu. Cena 35.000 K. Ponudbe na upravnih listih. 615

Miši, podgane, stenice, ščurki,
V vsa gojazna mesta poginuti, ako uporabljate moja najboljša preizkušena in splošno hvaljena sredstva, kot proti pelikim mišim K 8, za podgane in miši K 8, za ščurke K 10; Posebno močna tinktura za stenice K 10; uničevalno moljev K 10; prašek proti mršom K 8 in 12; masilo proti slem pri ljudeh K 5, in K 10; masilo za uši pri divjal K 6, in K 10; prašek za uši v obleki in perilu K 6, in 10; tinktura proti mršom na sadju in zelenjavi (uničev, rastila) K 10. Prašek proti ravnjavim K 10. Pošilja po porzetju **M. Jünker, Petrinjska ul. 3., 121 Zagreb 19.** Trgovec pri večjem odjemu popust.

POZOR!
Imam lepo kobilu na prodaj za delo in za tek, pop. zdravo. Prijazno ponudba na Marijo Strle v Hačah. 644

Dva para volov lepi plemonski, eden par 3 leta stari in prasci 6 tednov stari se prodajo v Dolgošah št. 30, Maribor. 653

Prasci 10 tednov stari se prodajo. Koroska cesta 25, Maribor. 656

Službe:

Trgovski vajenec poštenih starišev, s dobro šolako izobrazbo, znan in kropek, ki ima vsejse do trgovine se sprejme v ak pri Karlu Cimperček, trgovina z melnim blagom v Sernici ob Savi. 609

Sprejme se izkušen in zagnan nevliv kurjač za krošne peči. Nastop takoj. Plača po dogovoru. Ponudbe na A. Kobi, Breg, Borovnica. 607

Gospodinja kuharica, srednje starosti želi službo v kakem župnišču. Naslov: Ana Ott, Maribor, Plinarska ulica 19. 656

Nad 14 let staro dekle sili nad 40 let stara ženska se sprejma k drema osebama na deželo v službo. Ivana Tribnik, Ruše št. 96. 616

Išče se priden blapec za gospodarstvo. Vstop takoj. Pojasnila daje Anonimna pisarna „Jadrana“, Maribor, Gosposka ulica 44. 619

Samostojna ženska oseba, popolnoma vajena v gospodarstvo, vino-sadje in živinorejsko delovanjem. Pojasnila daje Anonimna ekspedicijska „Jadrana“, Maribor, Gosposka ulica št. 44. 650

Iščem majerja na večje posestvo v lepem trgu v Slov. gor. z najmanj 4 močmi. Oglasiti se je pri Tomažu Golob, Sv. Lehart v Slov. gor. 657

Oskrbnik ki je obiskal kmetijske in vinarске šole išče primerno službo. Naslov v upravi lista. 658

AKO imate kaj za prodati? **K** hočete kaj kupiti? **O** iščete službo? Inserirajte v naših listih in uspeh je gotov!

POZOR!
Alojzij Gnušek, Maribor, Glavni trg 6
prodaja po najnižjih cenah sledede kranjske vrarske izdelke iz pristne konopljine. **Копроч** (štrango) močne in navadne, uzde, pletene in navad., čungelce, kratke in dolge, vrvi za perilo po 20 in po 40 m dolge. 407

Prva jugoslov. tovarna za USNJE in ČEVLJE
na **Bregu pri Pljuju**
je pričela z izdelovanjem torbic in drugega galanterijskega blaga iz najfinejšega usnja. V zalogi ima tudi prvovrstne gamaše lastnega izdelka. Naročila se izvršijo po najnižji ceni.